

Aan de doden is het evangelie verkondigd

1 Petr. 4:5,6

“Want daartoe is ook aan de doden het evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar de mens in het vlees, maar leven zouden naar God in de geest”

Deze tekst wordt meermalen genoemd (als bewijs van een bewust voortleven van de menselijke ziel na het sterven). De vraag is hier: Is aan deze personen, die hier genoemd worden, het evangelie verkondigd tijdens hun leven of toen zij dood waren? Er is sprake van personen die gedood zijn naar de mens, d.i. naar menselijk oordeel of besluit.

Petrus spreekt van mensen, die het evangelie hebben gehoord en daarna zijn gedood en daarom duidt hij hen aan als (bepaalde) doden. Zij waren natuurlijk niet dood, toen zij het evangelie hadden vernomen, maar waren het toen Petrus zijn brief schreef.

Het waren zij, die overleden waren in Petrus' tijd en hun geloof hadden bezegeld met hun leven. Deze zullen leven naar God in de geest. Naar God wil zeggen, naar Gods besluit. “In de geest” staat hier tegenover “in het vlees”, zij zullen leven in een geestelijke bestaanswijze. Zoals zij voorheen leefden “in het vlees”, in een vleeselijk lichaam, zo zullen zij eenmaal leven in de geest, in een geestelijk lichaam, zie 1 Kor. 15:44, “een natuurlijk (zielijk) lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam (door de geest beheerst) wordt er opgewekt”. Beide bestaanswijzen zijn echter in een lichaam, dat tastbaar en zichtbaar is.

Er is nog wel een andere bestaanswijze, n.l. een bestaanswijze in de dood, d.i. zonder lichaam, maar dan is men afgesneden als een weversweb, Jes. 38:12. Deze toestand noemt Paulus een “naakt”, een gestorven zijn, een ontkleed worden, wat door hem niet wordt gewenst, 2 Kor. 5:3 en 4. Petrus spreekt in 1 Petrus 4:6 dus niet over de zelfde personen, als die hij in 1 Petrus 3:19 noemt.

Eerstgenoemde tekst spreekt van mensen, die naar 's mensen besluit zijn geoordeeld, en doden worden genoemd; de laatste spreekt van geesten, die naar Gods besluit, geoordeeld, gevangen zijn (in de dagen van de zondvloed),

en volgens 2 Petr. 2:4 bewaard worden tot het oordeel. En allermint zegt deze tekst dat aan doden het evangelie nog zou kunnen verkondigd worden.

[H.W. den Haring, uit: De Toestand der Doden, Rotterdam 1977]